

TÁMOP-1.4.1.-11/1-2012-0032

Zárókötet

„Fiatalok Fehérvárért – Pályakezdő munkanélküliek bevonása közösségi feladatok ellátásába”

SZÉCHENYI TERV

TARTALOMJEGYZÉK

Köszöntő	3
1. A projekt indokltsága	4
2. A projekt célja és célcsoportja	5
3. A projekt fő tevékenységei	8
4. Fenntarthatóság	11
5. Szubjektív élmények és vélemények	12

KÖSZÖNTŐ

Az Echo Nonprofit Network részeként működő SZITI Szociális Egyesület által megvalósított „Fiatalok Fehérvárért – Pályakezdő munkanélküliek bevonása közösségi feladatok ellátásába” című, az Európai Unió által támogatott projekt zárókötetét tartja kezében a Kedves Olvasó. Kiadványunk célja az, hogy bemutassuk azt a 15 hónapon át tartó, komplex szolgáltatásokat nyújtó projektünket, melynek segítségével 20 fiatal pályakezdő bevonásával olyan újszerű, ezen a területen nem rendszeresen használt eszközöket alkalmazva, a helyi közösségi célok érdekében sikerült fiatalokat a munkaerőpiacra segíteni és foglalkoztatni.

Kötetünkben össze szeretnénk foglalni a projekt eredményeit, megköszönni partnereink együttműködését, illetve segítséget szeretnénk adni más szervezetek számára, akik hasonló projekteket kívánnak megvalósítani, és pályakezdő fiatalokat szeretnének a munka világába bevezetni.

Reményeink szerint projektünk tapasztalatai hozzájárulnak ahhoz, hogy egyre több cég és szervezet döntsön úgy, hogy fiatal munkatárs foglalkoztatásával szélesítse lehetőségeit, s így segítse az ifjúsági munkanélküliség égető problémájának megoldását!

Maczuczáné Fenyvesi Viktória
projektmenedzser

1. A PROJEKT INDOKOLTSÁGA

Az egyre javuló foglalkoztatási helyzet ellenére Székesfehérváron és környékén a regisztrált álláskeresők 10 százaléka pályakezdő, számuk 800-900 fő között vál-

tozik, arányukér-

demben az elmúlt években nem csökkent. Ezzel párhuzamosan a gyermekekkel és fiatalokkal való szakszerű foglalkozásra növekvő igény van mind a lakosság (házi időszakos gyermekfelügyeleti feladatok), mind a vállalatok (munkavállalók gyermekeinek felügyelete, családbarát munkahelyek kialakítása), mind pedig várhatóan az önkormányzatok körében (óvoda három éves kortól, Integrált Községi Szolgáltató Terek vállalt ifjúsági feladatai).

Ismert a munkanélküliség negatív hatása a személyiségre, a pályakezdők esetében ez fokozottabban jelentkezik, melynek az egész helyi közösségre kiható negatív hatása van. Ha azonban a pályakezdő fiatalokat a helyi közösség

be tudja segíteni a munkaerő-piacra és a közösségi feladatok ellátásában is hasznosnak érezhetik magukat, miközben aktív munkaerő-piaci szereplőkké válnak, hosszú távon a helyi közösség aktív, felelős és elkötelezett tagjai is lesznek.

Ennek ideális terepe egy olyan modellprogram, mely során a pályakezdő munkanélküliek humán erőforrás fejlesztése az ifjúságsegítő közösségi feladatok elvégzése mentén valósul meg, a nem kötelező, de hiányzó helyi szolgáltatásokban (prevenciók, szabadidős, ifjúsági animatori, kortárs-támogató, gyermekfelügyeleti szolgáltatások) részvétellel, így a végrehajtott fejlesztési program egyszerre járul hozzá a pályakezdő, 25 év alatti munkanélküliek elhelyezkedéséhez, a munkaerő-piac bővüléséhez, a helyi szükségletek kielégítéséhez, a közösségi élet és színtereinek fejlesztéséhez. A konkrét foglalkoztatáson és közösségi feladatok támogatásán túl a program további multiplikátor hatással is bírhat, mert az általuk végzett munka célcsoportja éppen az a közeg, amely számára mintaként szolgálnak a konstruktív életvezetés kialakítására és benne a munka szerepére tekintettel is.

2. A PROJEKT CÉLJA ÉS CÉLCSOPORTJA

A projekt rövid távon a Székesfehérváron és annak környékén élő 25 év alatti pályakezdő munkanélküliek csoportjából kívánt 20 főt bevonni, s közülük legalább 12 fő sikeres munkaerő-piaci integrációját célozta a bevonást követő egyéni fejlesztési tervek alapján nyújtott szolgáltatások, gyermek- és ifjúsági felügyelői OKJ-s képzés és más kompetencia fejlesztések, az elhelyezkedést, a munkahelyi beilleszkedést segítő szolgáltatások, a konkrét foglalkoztatás, pszicho-szociális szolgáltatások, a családi és az egyéb kötelezettségek összeegyeztetését segítő szolgáltatások biztosításával. A program nyomán hosszú távon nemcsak a konkrétan bevontak tartós foglalkoztathatóságának feltételei teremődnek meg, de egy olyan újszerű modell is meghonosodik, amely a helyi társadalom szempontjából innovatív alternatívát kínál a fiatalok sikeres társadalmi integrációjához. A pályázati projekt során várt hatásként a gyerekekkel és fiatalokkal foglalkozó intézmények, szervezetek humánerőforrása is bővül Székesfehérváron pályakezdő

fiatalok bevonásával, felkészítésével és foglalkoztatásával.

A projekt célcsoportja a Székesfehérváron és térségében élő legalább alapfokú végzettséggel rendelkező, 25 év alatti regisztrált pályakezdő munkanélküli fiatalok csoportja volt. Elérésük, információval történő ellátásuk, bevonásuk érdekében széleskörű, összehangolt munkára, különböző típusú kommunikációs csatornák felhasználására volt szükség.

Figyelembe véve a fiatalok kommunikációs szokásait, nagy hangsúlyt fektettünk a webfelületi kommunikációra, mind a saját weboldalon történő, mind pedig a közösségi portálokon történő folyamatos információ-megosztás te-

A projektnyitó rendezvény előadói:
Benkó Adrienn – Fejér Megyei Kormányhivatal Munkaügyi Központjának osztályvezetője;
Maczuczáné Fenyvesi Viktória – projektmenedzser;
Ruff Tamás – szakmai vezető;
Mészáros Attila – Székesfehérvár MJV Önkormányzatának ifjúsági tanácsnoka.

kintetében. Mindehhez civil szervezeti partnereinket (helyi foglalkoztatási, szociális, illetve ifjúsági célú tevékenységet végző szervezetek) is segítségül hívtuk, és kértük tőlük is a folyamatos információ, illetve elektronikus kiadványunk megosztását weboldalaikon.

Grafikus szakember segítségével elkészítettük projektismertető kiadványunkat, mely egy jelentkezési lapot is tartalmazott. A kiadványt mind nyomtatott, mind elektronikus formában elérhetővé tettük az érdeklődők számára. A nyomtatott kiadványokból a fiatalok által gyakran látogatott szórakozóhelyekre, illetve az álláskereső klubokba, művelődési házakba is juttatunk.

Szakmai konzultáció, illetve a pályakezdő munkanélküli fiatalok hatékonyabb elérésének érdekében felvettük a kapcsolatot a Fejér Megyei Kormányhivatal Munkaügyi Központjának igaz-

gatójával, tájékoztattuk projektünk részleteiről, illetve együttműködési megállapodást kötöttünk a célcsoport minél hatékonyabb elérése érdekében.

A projekt első hónapjában projektnyitó rendezvényt szerveztünk, melyre meghívtuk többek között a szabadidős, foglalkoztatási, szociális, környezetvédelmi, roma érdekképviselői és ifjúságsszakmai civil szervezetek képviselőit, a FMKH Munkaügyi Központjának munkatársait, a környező települési önkormányzatok ifjúsági szakembereit, IKSZT-k munkatársait, illetve lehetséges majdani potenciális munkáltatókat is, továbbá természetesen a sajtó munkatársait. Az előadásokat követően személyes konzultációra, közös beszélgetésre, tapasztalatcserére is lehetőség nyílt.

A térségben öt alkalommal, öt helyszínen (Székesfehérváron, Lovasberényben, Szabadbattyánban, Úrhídán és Enyingen)

szerveztünk tájékoztató fórumot projektünkéről a célcsoport minél hatékonyabb információval való ellátását és bevonását segítőként.

Rendszeresen kapcsolatot tartottunk mind a nyomtatott, mind az elektronikus média munkatársaival.

Az esélyegyenlőség biztosítására folyamatosan nagy figyelmet fordítottunk, így a tájékoztatás kapcsán is. Egyeztetést kezdeményeztünk az FMKH Munkaügyi Központja referensével, a Fejér Megyei Roma Reintegrációs, Információs és Tanácsadó Egyesület képviselőjével, a Fejér Megyei Esélyteremtési Iroda munkatár-

sával, az Országos Roma Önkormányzat helyi szociális segítőjével, az Alternatív Mozgássérült Egyesület képviselőjével és a Fejér Megyei Civil Információs Centrum munkatársaival.

A toborzást követően – a képességvizsgálatok lezárultakor és a 20 fő kiválasztásakor – az esetleges fluktuáció, a programból való későbbi szakaszokban történő kiesés, illetve a 20 fős létszám folyamatos biztosítása kapcsán további 5 főt is kiválasztottunk, akik kompetenciáik, előzetes tanulmányaik alapján a program későbbi szakaszaiban is esetlegesen könnyen integrálhatóak a projektbe.

3. A PROJEKT FŐ TEVÉKENYSÉGEI

A projekt fő tevékenységei komplex szolgáltatási struktúrában zajlottak, részben egymásra épülve, részben pedig egymással párhuzamosan az alábbiak szerint:

Célcsoport toborzása – kompetencia-vizsgálat és állapotfelmérés – kiválasztás

Az infokommunikációs csatornákon, tájékoztató kiadványon, személyes terepmunkán, valamint szervezeti együttműködésekén keresztül értük el a célcsoportot, információt adtunk a fiataloknak a projekt kínálta lehetőségekről, valamint a belépés feltételeiről.

A projektre közel ötszörös túljelentkezés volt a célcsoportból, a jelentkezési regisztrációt követően azokat, akik teljesítették a programba való belépés kritériumait, egy komplex kompetencia-vizsgálatba, valamint állapot- és szociális helyzet felmérésébe vontuk be. A vizsgálatokat szakemberek bevonásával és standard tesztek segítségével végeztük. A szakmai stáb által kiválasztott 20 fő mellé a későbbi fluktuációs problémák kezelésére további 5 fő lett kiválasztva, akik kompetenciák alapján alkalmasak

voltak arra, hogy az esetlegesen valamilyen ok miatt kieső projektbe bevont résztvevő(ke)t tudjuk pótolni. A projekt során összesen egy fő morzsolódott le, aki helyett időben tudtunk bevonni egy másik fiatalt.

Projektszerződések megkötése és egyéni fejlesztési tervek készítése

Minden bevont fiatallal projektszerződést kötöttünk és egyéni fejlesztési tervet készítettünk, melyben a fejlesztési feladatok, tevékenységek, valamint a nyújtandó szolgáltatások is meghatározásra kerültek a helyzetfelmérés elkészítése és az igényfelmérés után.

Gyermek- és ifjúsági felügyelő OKJ képzés biztosítása

Az iskolarendszeren kívüli szakképzés segítségével minden bevont fiatalnak gyermek- és ifjúsági felügyelő OKJ képzést nyújtottunk a helyi igények alapján FAT akkreditált intézmény bevonásával. A képzés idejére megélhetési támogatást adtunk, valamint a képzés államilag elismert vizsgával zárult.

Tematikus csoportos kompetenciafejlesztő tréningek

A projekt során csoportos formában kompetenciafejlesztő tréningeket biztosítottunk a fiatalok számára az alábbi témákban:

- motivációs tréning,
- álláskeresési tréning,
- konfliktuskezelési tréning,
- számítógépes ismeretek,
- tanulástechnikai tréning,
- munkajogi ismeretek.

A tréningek során a résztvevők a tematikus tudás mellett gyakorlati készségek birtokába is kerültek, amelyeket később bármilyen területen tudnak kamatoztatni.

Mentorálás

A projekt során 4 részmunkaidős mentort alkalmaztunk, heti 20 órában rugalmas foglalkoztatás keretén belül, akik a programba bevont fiatalok egyéni mentorálását végezték. Egy mentornak 5 mentoráltja volt.

A mentorok feladata volt a projektben résztvevő célcsoport tagjait a legjobb tudásuk szerint hiteles információkkal ellátni, problémáiknak megoldásában őket segíteni, az egyéni fejlesztési tervek kidolgozása és azok végigkísérése, valamint a célcsoportra vonatkozó feladatok teljesítésének ellenőrzése. A fenti feladatokon túl az állást kereső mentoráltakat el kellett kísérni a leendő munkáltatóhoz, fel kellett készíteni őket az önálló álláskeresésre, konzultációkat kellett

folytatni a munkáltatókkal, az elhelyezkedett célcsoporttagokkal és munkatársakkal, valamint részt kellett vállalni a csapatépítési folyamatokban.

Egyéni tanácsadások

Egyéni személyiségfejlesztésre pszichológus és mentálhigiénés szakember bevonásával összesen 80 órában került sor a programban. Az önismereti tréninget kiegészítve lehetőség volt egyénileg is a reális önképet megismerni, így pontosabb képet kaphattunk a résztvevők személyiségének rejtett tartalékairól.

Fejlesztésre került az önismereti szint, a társas készségek, valamint a kapcsolati nehézségekkel való megküzdési stratégia is. Az egyéni kompetenciák fejlesztésére bevonandó szakemberek és szakterületek körét csak részben lehetett előre specifikálni, mert a projekt rugalmasan, az egyéni fejlesztési tervekhez igazodó módon tervezte felhasználni a rendelkezésre álló egyéni kompetencia-fejlesztési keretet.

zésre álló egyéni kompetencia-fejlesztési keretet.

Családi napok szervezése

Három alkalommal szerveztünk családi napot a fiatalok hozzátartozói számára, programja mindig valamilyen közösen végezhető tevékenység keretében történt. A pályázó szervezetet és a projekt szolgáltatásait ezen keresztül ismertettük meg a fiatalok családtagjaival és barátjaival.

Csapatépítés

Csapatépítésre két alkalommal került sor a projekt során kapcsolatteremtő, bizalom, ön- és csoportismereti, feszültségoldó céllal.

Foglalkoztatás

Az Echo Nonprofit Network részeként működő Sziti Szociális Egyesület 12 főt foglalkoztatott a projekt keretein belül 6 hónapig, illetve a projekt lezárulása után további 6 hónapig továbbfoglalkoztatja őket, ifjúságsegítő, ifjúsági animátor és gyermekfelügyelő munkakörökben, ebből 6 fő 8 órás, 6 fő 4 órás munkaviszonyban. A többi 8 fő közül hatan a projekten kívül helyezkedtek a nyílt munkaerőpiacon.

4. FENNTARTHATÓSÁG

A modellprojektünk során nagyon sok, elsősorban módszertani tapasztalatot szereztünk, amelyeket szeretnénk hosszabb távon is alkalmazni, illetve más szervezetekkel megosztani. Projektünk egyik kiemelkedő és fontos része volt saját megítélésünk, illetve a fiatalok visszajelzései szerint a mentorprogram, amely nélkülözhetetlen eleme kell, hogy legyen mindenféle foglalkoztatási jellegű programnak. Mind a foglalkoztató, mind a foglalkoztatott számára nagy könnyebbség és biztos háttérrel jelent, ha vannak olyan emberek a szervezetnél, akiknek az a feladata, hogy az új munkavállalót minél gyorsabban és megfelelő szakmai színvonalon integrálják, a fiatal pályakezdőkkel megismertessék a munka világát, és kérdéseikre válaszokat adjanak, illetve problémák felmerülése esetén megoldási alternatívákat dolgozzanak ki együtt.

A projekt során alkalmazott nem formális kompetencia-fejlesztő módszerek avulási ideje hosszú. A résztvevő célcsoport kapcsolatrendszerének bővülése és hálózatosodása, valamint gyorsuló információáramlása pozitív módon erősítve hat a fenntarthatóságra, a szolgáltatók elszigeteltségének csökkenésével a meg-

lévő erőforrások is hatékonyabban használnak fel. A munkahelyi utánkövetés, az eseti jellegű támogató szolgáltatások fenntartása részben egyesületünk önkéntes szakértőinek közreműködésével nem igényel különösebb anyagi erőforrást, alacsonyabb óraszámokban, ügyeleti rendszerben biztosíthatók a projektzárás után.

Egyesületünk – mint eddig is – a jövőben is hazai és külső forrásokra is fog pályázni, amelyekből biztosíthatók további eseti rendezvények (work-shops, tájékoztató fórumok, kiadványok) szervezése, valamint a szolgáltatók közötti információáramlás segítése.

Egyesületünk jelenleg is rendelkezik tanácsadókkal és állandó munkatársakkal, akik a jövőben is segíteni fogják a projektben kialakított új szolgáltatásokat. Összességében a projekt zárása után megmarad a felkészült humán erőforrás, lesznek kialakított új szolgáltatási protokollok, az információs és tájékoztató kiadványokat, honlapot csak frissíteni szükséges, a célcsoport bevonása és foglalkoztatása pedig bővíti az erőforrásokat, elősegítve a hatékonyan fenntartható humán erőforrás gazdálkodást is.

5. SZUBJEKTÍV ÉLMÉNYEK ÉS VÉLEMÉNYEK

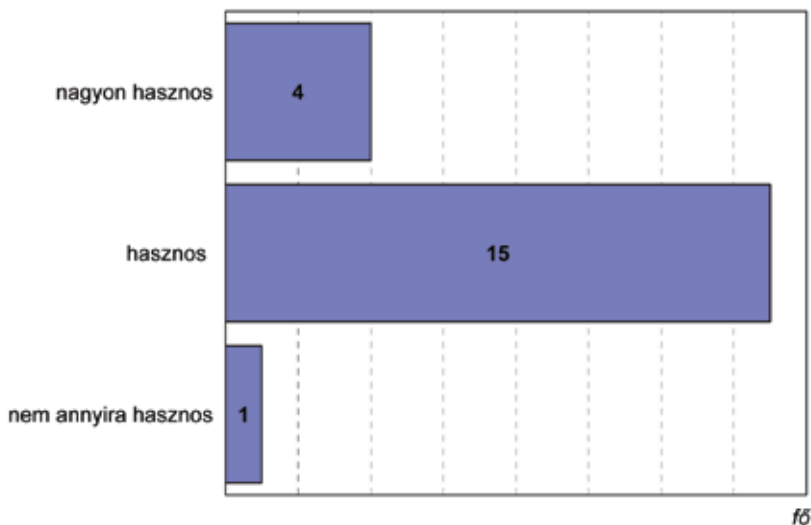
A fiatalok véleménye a projektről

Egy projekt során a vállalt feladatok teljesítésén túl, a legnagyobb eredmény a bevont célcsoport tagok tapasztalatai és véleményei, amelyek azért is fontosak, mert rajtuk keresztül reálisabban és pontosabban láthatjuk az elért eredményeket, főleg minőségi szempontból. Ennek érdekében a projekt során kiemelt figyelmet fordítottunk a fiatalok szubjektív élményeire, többször kértük őket

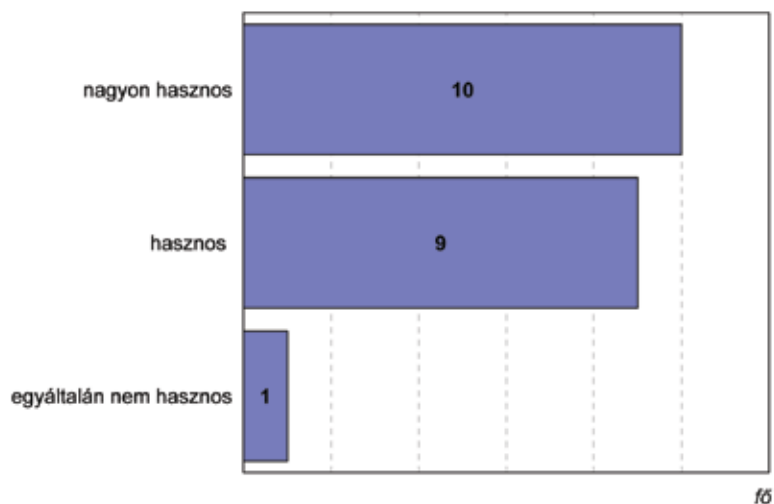
különböző módszerek segítségével, hogy mondják el véleményüket akár egyénileg, akár csoportosan.

Minden fiatalot megkerestünk egy online kérdőívvel, amelyen keresztül mindenki kifejtette véleményét a projekttel kapcsolatosan. Az eredményekből szeretnénk néhány véleményt megosztani Önökkel az alábbi diagramok segítségével.

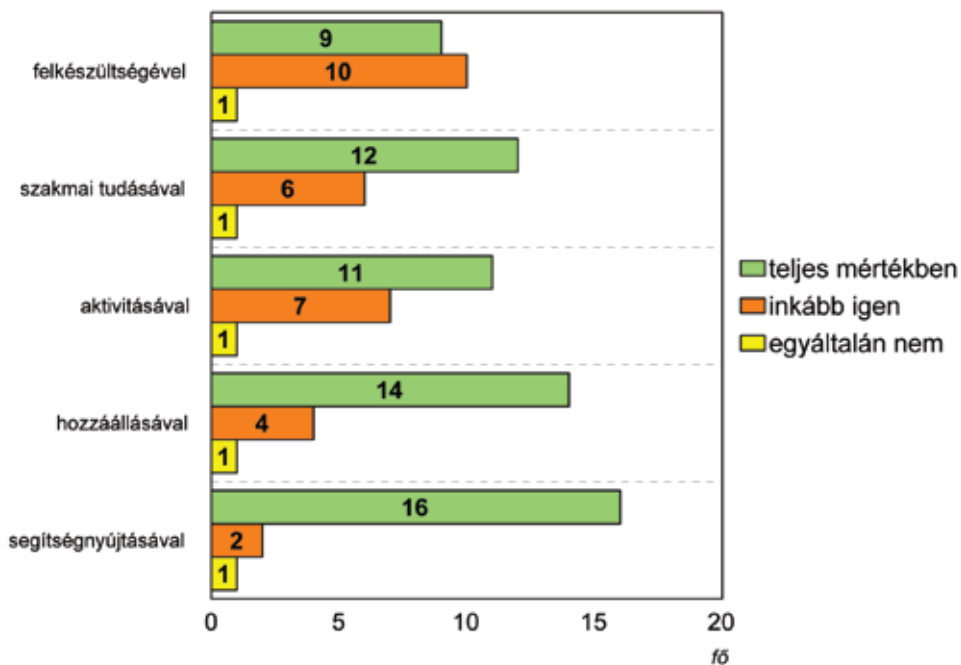
Mennyire találd hasznosnak a projektet?

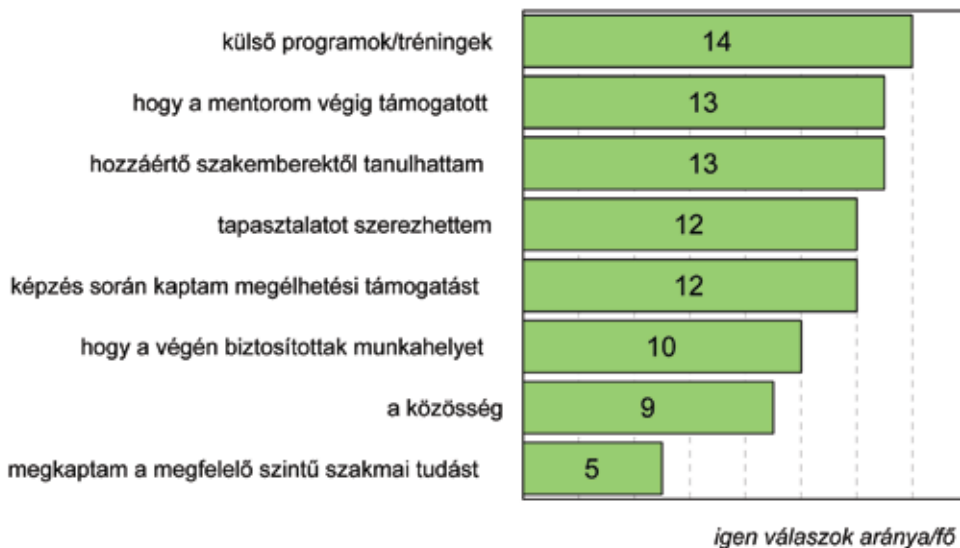
Szerinted mennyire hasznos, hogy a projekt során végig mentorok segítik a résztvevőket?

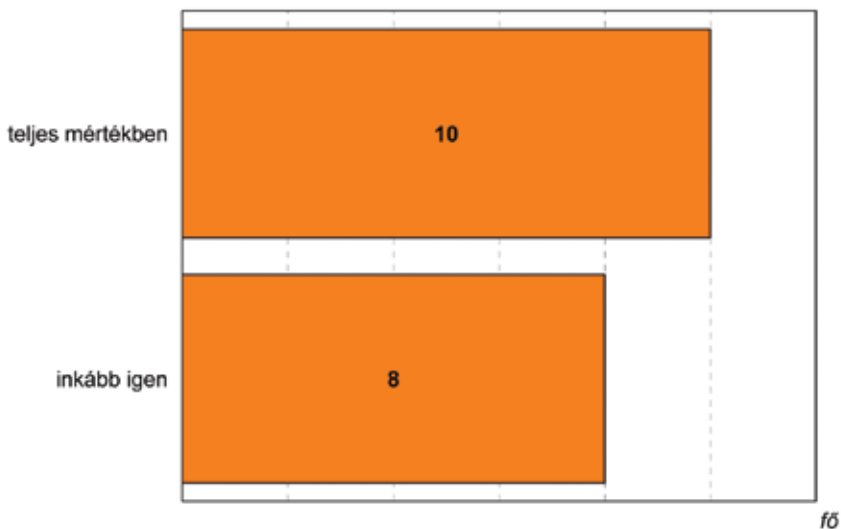
Mennyire vagy megelégedve a mentorod...

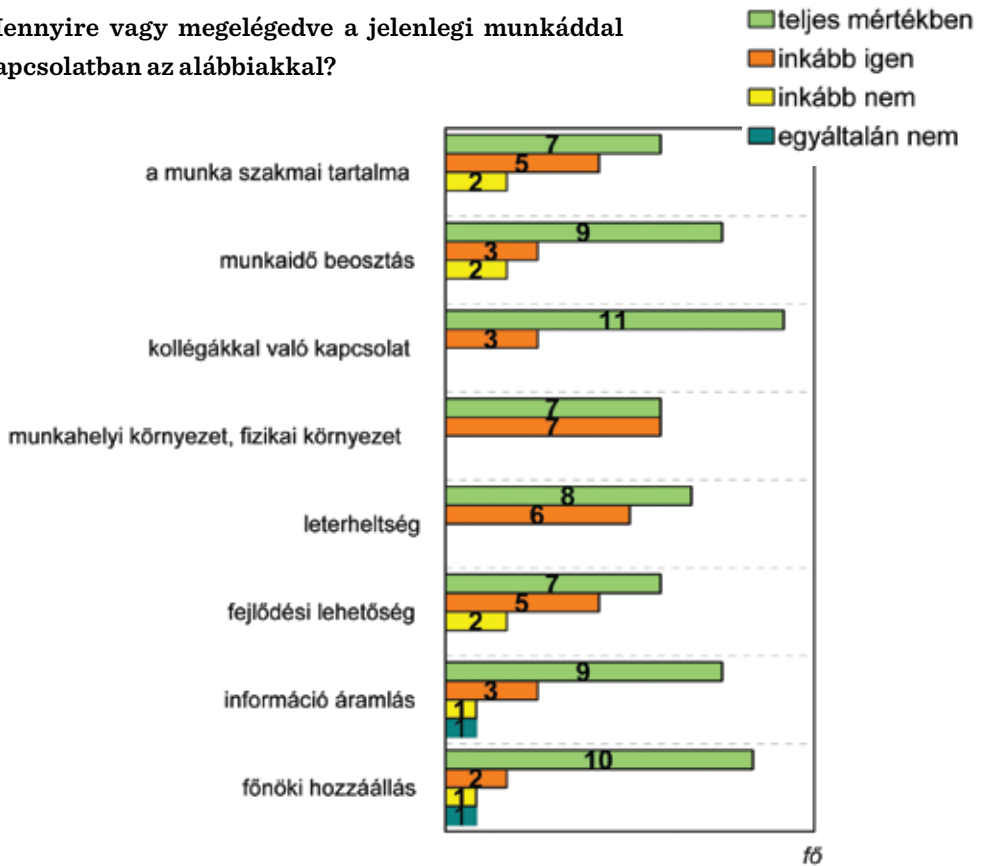
Mi tetszik az alábbiak közül a projektben?

Mennyire voltál megelégedve a képzők/előadók szakmai felkészültségével?

Mennyire vagy megelégedve a jelenlegi munkáddal kapcsolatban az alábbiakkal?

A továbbiakban két interjút szeretnénk megosztani Önnel kedves Olvasó, amelyeken keresztül remélhetőleg az Ön számára is közelebb kerülnek a projekt elemei, és személyessé válhatnak az általunk végzett tevékenységek.

Az interjúkat Loránt Katalin Brigitta készítette, aki egyike volt a 20 bevont fiatalnak. Első interjúalánya Zólyomi Kitti volt, akinek a képzést követően rögtön

sikerült elnyerni az egyik ifjúságsegítői állást a Kaptár Ifjúsági és Prevenciós Irodában. A vele készített interjú után Németh Boglárka osztja meg véleményét, aki a képzés után rögtön nem tudott elhelyezkedni, de a projekt által nyújtott szolgáltatásoknak és lehetőségeknek köszönhetően nemsokára talált egy olyan munkahelyet, amelyre korábban nem is gondolt volna.

Interjú Zólyomi Kittivel

Mivel foglalkoztál a program előtt?

A program előtt elvégeztem 2 OKJ-t, egy idegenforgalmi és egy vendéglátó menedzser asszisztent majd ezek után egy nyár erejéig munkanélküli voltam. Októberben kaptam egy levelet a programról és rögtön jelentkeztem is.

Állást próbáltál a vizsgák után keresni?

Keresgéltem, de nyáron nem nagyon akartam még dolgozni, szerettem volna kiélvezni a feltehetőleg utolsó szabad nyaramat. Októberben nem nagyon keresgéltem, mert ez a program nagyon érdekelt, elég csábító volt.

Mi tetszett meg a kiírásban?

Láttam, hogy fiatalokkal lehet foglalkozni, mindig is szerettem volna ilyesmi szakmát tanulni, fiatalokkal, vagy óvodásokkal akartam foglalkozni. Tetszett az, hogy a program gyakorlatias oktatást kínált, és a legjobbaknak munkalehetőséget is biztosítanak.

Ezt úgyis akartam kérdezni, hogy mi volt az, ami tetszett a program során, de lényegében már válaszoltál is rá.

Igen, a gyakorlatias oktatás. Voltunk

bölcsődében is, nagyon aranyosak voltak a gyerekek és beigazolódott az, hogy jó helyen vagyok.

A különböző tréningek?

Nagyon tetszetek, ugye azok is gyakorlatiasak voltak, nagyon jó volt a kommunikációs tréning, akkor több önismereti tréningen is részt vettünk, voltak csapatépítő programok külön, azok is nagyon jók voltak.

Tényleg, a közösség milyen volt?

Szerintem ahhoz képest, hogy húszan voltunk lányok, jónak mondható a közösség. Én szerencsés vagyok, mert két legjobb barátra is leltem, akikkel még most is tartom a kapcsolatot napi szinten, úgy-hogy így tők jó.

Volt még mentor-

program is, ennek örültél, hogy van valaki, aki támogat a program során?

Igen, úgy érzem, hogy hasznos volt, mert amiben akartam, tanácsot kértem, tudott segíteni a mentorom Angyal Szabolcs. Mindig nagyon segítőkész volt, még most is tartjuk a kapcsolatot, már nem olyan rendszerességgel, mint a

képzés alatt. Havi szinten, én írok neki vagy ő felkeres, hogy mi a helyzet, ha kell, segít még most is.

Sikerült bekerülnöd a foglalkoztatási részbe is?

Igen, bekerültem.

Ahova szeretnél volna? Vagy nem tudom hány helyre jelentkezél?

Igen. Hát igazság szerint én háromra, de ebből kettő érdekelt igazán és ez volt az egyik.

Hol dolgozol most?

A Kaptár Ifjúsági és Prevenciós Irodában.

Miket csinálsz ott?

Vannak adminisztratív feladatok, programszervezések, fiatalokkal beszélgetünk, aztán van, hogy kimegyünk külső helyszínekre, ott hirdetjük a programjainkat, ismerkedünk. Nyáron volt lakótelepi felkereső munka. Akkor is próbáltuk felvenni a fiatalokkal a kapcsolatot, illetve egy-egy rendezvényen is igyekszünk a fiatalokat elérni. A mostani munkám során is tudom kamatoztatni, amiket az önismereti tréningen

csináltunk a képzés alatt, mert volt egy önismereti táborunk és voltak részek, amiket én kaptam az egyéni tanácsadás során és itt fel tudtam használni azokat a feladatokat, amiket már kipróbáltam ezelőtt és így sokkal könnyebb volt.

Sikerült beilleszkedni, hogy jössz ki a főnököddel, munkatársakkal?

Sikerült, igen, elég hamar egyébként. Szerintem úgy nagyjából az első nap megtörtént a beilleszkedés, úgyhogy jó volt. Mindenkiel jól kijövünk, meg tudjuk beszélni a dolgokat, a főnökünkre is akármikor számíthatunk, segít mindenben, jó tanácsokkal lát el.

Ha nincs ez a program, hasonló területen lennél?

Ez egy nagyon jó kérdés... Nem hiszem, hogy ezen a területen lennék, mert amikor nézegettem az állásokat, turizmus-hoz kapcsolódó és adminisztratív munkákat kerestem. Úgy gondoltam, majd munka mellett elkezdek valamit tanulni, de igazából szerintem ez volt a legjobb végkimenetel a dolognak, hogy ide bekerültem.

Németh Boglárka a projektről

Mit csináltál a program előtt és miért jelentkeztél?

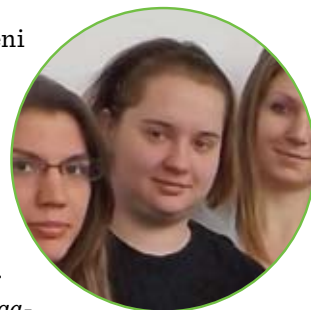
A MOME-ra jártam, kerámia tervezőnek tanultam, elvégeztem az alapszakot, ez 3 év volt. Utána mesterképzésre akartam jelentkezni, de nem volt nyelvvizsgám, ezért 1 év kimaradt, ezalatt munkát kerestem, nem nagyon sikerült találni. Egyik barátnőm küldött egy e-mailt „A Fiatalok Fehérvárért” pályázatról, hogy van ilyen és hátha érdekel, megtetszett a kiírás, ezért jelentkeztem, sikerült is bejutnom.

Akkor térjünk is át magára a programra!

Volt sok minden, OKJ képzés, plusz programok, tréningek. Mi tetszett leginkább?

Hát maga az OKJ tanfolyam, amit el-

végeztünk, az annyira nem áll közel a szívemhez, tehát ez a gyermek és ifjúságfelügyelői. Nekem inkább a plusz programok az önismereti fejlesztés, csapatépítés, mentorprogram tetszett. Nagyon jó, hogy van, akihez lehet fordulni, nekem Angyal Szabolcs a mentorom, még most is tartjuk a kapcsolatot. Ő a munkaügyi központban dolgozik, így nagyon

sokat tudott segíteni abban, hogy elhelyezkedjek, illetve milyen lehetőségek vannak egy pályakezdő munkanélküli számára.

Ez a bértámogatás ugye?

Igen.

Ezen kívül még tudott segíteni neked valamiben ez a program más területen is?

Igen, én úgy gondolom, hogy sokat tanultam, például olyan alapnak tűnő feladatokban is segítséget kaptunk mint például egy önéletrajz megírása. Sokat tudtam belőle profitálni, mivel átnézték, hogy jó-e, mit kell beleírni még. Aztán az önismereti tréning, jobban tudom, hogy milyen irányba induljak, milyen személyiség vagyok.

Volt valami, ami nehézséget okozott?

Nehezen derült ki számomra, hogy mi maga ez a program, az első 2 hónapban nem tudtam, hogy mi lesz pontosan, kevésbé volt világos, hogy igazából mi is ez konkrétan, lassan jutottak el az információk. Lehet, hogy ez abból is adódik, hogy ez egy modell program volt, elsőnek volt ilyen, majd ez a jövőben gördülékenyebben megy szerintem.

*A foglalkoztatási részbe Te bekerültél?
Kaptál munkát?*

Azt nem kaptam. Ennek az is lehet az oka, hogy nem igazán találtam számomra megfelelőt. A Kaptárhoz szerettem volna menni, de oda is csak két embert vettek fel, abba nem jutottam be, de máshova nem is jelentkeztem. Így éreztem is, hogy nem fog sikerülni, nagyon sokan voltunk kevés helyre. Több esélyem lett volna, ha több munkakörre is jelentkezem, de csak ez volt, ami hozzám közelebb állt.

Mondtad, hogy érezted, hogy nem fog sikerülni, csalódott voltál?

Egy kicsit szomorú voltam, de most már nem vagyok az, mert kaptam állást és ezt is a képzésnek köszönhetem, mivel ott ajánlották, hogy vállaljunk önkéntes munkát. A Hetedhét Játékfesztiválon voltam önkéntes, később, amikor a Játékmúzeumba kerestek embert, akkor engem hívtak fel.

*Ez mennyi idővel volt az után, hogy a Kaptárhoz nem sikerült bekerülnöd?
Sokat kellett várnod?*

Hát igazából utána már egy hónapra rá hívtak, viszont

viszont nagyon sok volt a pápirmunka, tehát most 2 hete dolgozom ott. Végül is ok-

tóberre sikerült elintézni, hogy felvegyenek, de ez már június óta szerveződött.

Tehát ez biztos volt már nyáron?

Igen, csak ilyen sokáig tartott átvenni a papírokat, hogy a bértámogatást is meg-

kapjam, és felvegyenek a munkaügyin keresztül. Úgyhogy ez sokáig tartott, de amúgy alapvetően gyorsan megkaptam ezt az állást szerintem. Tehát a képzés után nem kellett sokat keresgélni.

Nem is kerestél akkor gondolom nagyon.

Nem mivel majdnem egyből jött ez a lehetőség, így nem kerestem, csak kivártam, hogy mehessek.

Ezeket a hivatali dolgokat a munkához magadnak intézted?

Először magamnak kezdtem el intézni, utána segítséget kértem Angyal Szabolcs-tól és így lett igazából, hogy nem 4 órában, hanem 6 órában vettek fel 3 hónapra. Ő segített a hivatali ügyek intézésében. Neki köszönhettem, hogy így vettek fel, mert eredetileg 4 órás embert kerestek egy hónapra.

Na, ez elég jó és utána lehet meg is hosszabbítják a szerződésedet.

Az is benne van a pakliban igen, hogy még tovább is maradhatok.

És, hogy tetszik a munka? Mit csinálsz?

Nagyon tetszik, nagyon szép maga a múzeum, a

Hiemer-házban

van és tele van játé-

kokkal. Teremőrként vettek fel, de nagyon sok feladatom van még, jegyet is árulok, vannak irodai munkák, kreatív feladatokat is végezhetek, van egy múzeumpedagógus, neki is segíthetek, ő csinálja a gyerekprogramokat.

Akkor a gyermek és ifjúságfelügyelői tapasztalatokat is tudod alkalmazni.

Lehet, végül is igen... nagyon sok gyerekcsoport jön, jó megnézni, hogy hogyan működik egy ilyen foglalkozás, idővel lehet, hogy én is jobban be tudok kapcsolódni.

Most nem tudsz ezeken részt venni?

Még nem, az előkészületekben segítek, fotózok, archiválom a dolgokat. Persze, még csak két hete vagy ott, lehet furcsa is lenne egyből egy foglalkozással kezdeni. Ahhoz nagyon jól kell ismerni a gyűjteményt, a gyerekekhez is más-hogy kell hozzáállni, azért nem árt, ha abban is van tapasztalata az embernek. Én most nézem, ebből is tanulok. Majd lehet, hogy tárlatvezetést is vállalhatok,

ha már megfelelően ismerem a gyűjteményt.

Úgy látom, jól érzed magad ott. Ha nem lett volna ez a program, mit gondolsz, akkor is a múzeumban lennél?

Nem, biztos vagyok benne hogy nem, eszembe se jutott, hogy múzeumba menjek, vagy oda bekerülhetek, de amúgy nagyon tetszik. Biztos, hogy most nem ez lenne, az önkénteskedés miatt vagyok itt.

A képzés előtt nem önkénteskedtél?

Nem önkénteskedtem és azon gondolkodom, hogy nem is kerültem vele kapcsolatba, tehát eszembe se jutott. Ebből a szempontból is jó volt ez a program, hogy itt elmondtak olyan dolgokat, amik valahogy nem jutottak el hozzám. Nem tudom, hogy miért, de nem is hallottam ezekről a dolgokról. A fejemben annyi volt az önkénteskedésről, hogy hajléktalanoknak ételt osztani, nekem ennyiben kimúlt a dolog, szélesedett a látóköröm.

Értem. Akkor végezetül: mik ezek a dolgok, amik ezelőtt nem jutottak el hozzád?

Sok civil szervezetet ismertem meg. Akár a LÁRKÉ-t, voltunk az Árny Alatt kiállításon is, ami nagyon tetszett, ezen kívül más helyeket is meglátogattunk. Jó volt megtudni, mi van itt Fehérváron, mivel foglalkoznak, így jobban be tudok kapcsolódni Fehérvár életébe szerintem.

A mentori szolgáltatásról testközelből

Ahogy korábban is többször említettük, a projekt egyik kiemelkedő és lényeges eleme volt a fiatalok mentorálása. A fiataloknak lehetőségük volt a mentorokhoz fordulni kérdéseikkel, kisebb-nagyobb gondjaikkal, s minden alkalommal közösen próbálták meg válaszokat keresni és adni, problémáikat megoldani, ügyeiket intézni, örömeiket és bánatukat megélni.

Az alábbiakban a négy mentor véleményét és észrevételét kívánjuk megosztani, hogy láthassuk, milyen feladataik voltak nekik a projekt során, illetve ők hogyan élték meg ezt a felelősségteljes feladatot, milyen eredményeket értek el ők munkájuk során.

Véleménye szerint mennyire valósultak meg a projekt céljai?

■ Szalai Melinda:

A projekt fő célja volt: 20 fő pályakezdő munkanélküli fiatal munka-erőpiaci esélyeit javítani OKJ-s, illetve kompetenciafejlesztő képzéseken keresztül, emellett és ezt követően segítő hálót biztosítani a nyílt munkaerőpiacon megtehető első lépésekhez. Szintén célként tűztük ki, hogy e komplex programban résztvevő fiatalok minél nagyobb számban gyermekekkel és fiatalokkal foglalkozó intézményeknél, szervezeteknél helyezkedjenek el, végezzenek majd a helyi szükségleteknek megfelelően kö-

zösségi feladatokat. A projekt megvalósulását sikeresnek és hasznosnak értékelem. A fiatalok a program során olyan információkkal, tudásanyaggal, tapasztalatokkal, készségekkel és közösségi szemléletmóddal, kapcsolatokkal gazdagodhattak, melyek mindenképp elősegítik, növelik foglalkoztathatóságuk esélyeit.

■ **Sziklai Zoltán:**

A konstrukció önmagában nagyon működőképes, mely egy jól körülhatárolható cél – fiatal korosztály bevezetése, becsatornázása a társadalmi, közösségi szolgálatok működésébe – mentén egy nagyon intenzív, és komplex szolgáltatási csomag keretében, képzéseken, személyes foglalkozáson, tanácsadáson, mentoráláson keresztül a fiatalokban rejlő elhivatottságot, produktív aktivitást, tenni és boldogulni akarás motivációit csatornázza be a gyermek- és ifjúsági terület rendszerébe. A munkába állás szakaszától kezdve láthatóan és érzékelhetően a fiatalokban megmutatkozott az érvényesülési vágy, saját lehetőségeik, képességeik, gyakorlati terepen való megjelenítése, erős képzés arra, hogy az adott szakmai közegben illetve saját maguk előtt is megmérettessenek, hogy kipróbálják képességeik kereteit, határait, függetlenül attól, hogy konkrétan milyen területen nyílik erre lehetőség.

■ **Kovács György:**

A projektben 20 fő pályakezdő munkanélküli fiatal OKJ-s, és kompetenciafejlesztő képzése során segítettünk elhelyezkedni a munkaerőpiacon. Egyik fő célunk volt, hogy e komplex programban résztvevő fiatalok minél nagyobb számban gyermekekkel és fiatalokkal foglalkozó intézményeknél, szervezeteknél helyezkedjenek el. Ehhez egy segítő hálót biztosítottunk. A projekt megvalósulását sikeresnek és hasznosnak értékelem.

■ **Angyal Szabolcs:**

A(z egyik) fő cél, a pályakezdők foglalkoztathatóságának javítása, képzése, tapasztalatszerzése eredményesen megvalósult. Olyan ismeretet, tapasztalatot szereztek, olyan kapcsolatot építettek, amely hosszabb távon segítheti a munka világába való bekapcsolódásukat, életkezdésüket (nem feltétlenül gyermek és ifjúsági felügyelőként).

Mi volt az, ami Ön szerint jól működött a projekt során?

■ **Szalai Melinda:**

Már a toborzási szakaszban a jelentkezők nagy számából is kiderült, hogy elnyerte a fiatalok tetszését a projekt szerkezete és várható kimenete. A komplex képzési, fejlesztési és foglalkoztatási szerkezet pilléreinek megvalósulása eredményes

projektzárást tesz lehetővé. Kiemelném a humán szolgáltató intézmények, civil szervezetek és a munkaügyi központ szakembereinek segítőkészségét, pozitív hozzáállását a program során, mely jelentős mértékben segítette a projekt eredményes megvalósulását.

■ Sziklai Zoltán:

Láthatóan a konkrétan megjelölt, preferált területeken való elköteleződés, elhelyezkedés, érvényesülés a fiatalok tekintetében, azokban a nagyon jól körülhatárolható - így a szükségletek, a kereslet, kínálat oldaláról nagyon jól megközelíthető - helyi közösségekben működött jól, ahol már egy megágyazott, kikristályosodott, előzetesen egyeztetett helyi igényre reflektált a program.

Fontos szakmai elemként, módszerként könyvelhető el, hogy a szakmai megvalósítók nagy része egyszerre több feladatot látott el az egyes programelemekben belül, így törvényszerűen kapcsolódtak be a program mind több elemébe, aspektusai- ba, beleszöve az általuk képviselt szakmai területeket, elhivatottságot. A folyamatos és széleskörű érdeklődés, nyitottság közegének a kialakítása, a tanulási folyamatok, tudásszerzés fontosságának a fókuszba állítása, mely elengedhetetlen az érvényesüléshez, a szakmai pályakép kiépítéséhez, építkezéséhez, a szakmai tapasztalatgyűjtésen felül mintegy példát nyújthattak a fiatalok számára, hogy

a folyamatos megújulás, akár egymástól eltérő érdeklődési területek értő megismerése, a tudástranszfer elengedhetetlen kelléke a folyamatos szakmai megújulásnak.

A több lépcsős kiválasztás, szűrés folyamata (felkereső jellegű célcsoport toborzás, kutatás, elméleti, gyakorlati szűrés megfelelő elegye) - mely a fiatal korosztály korrekt és objektív metszetét, meritését nyújtotta a program számára -, a program stabilitásának ágyazott meg, elsősorban a közösségépítés, a fluktuáció elkerülését tette hatékonyá.

A mentorok humán területek különböző aspektusaiból behozott tapasztalatai, kapcsolati hálója elengedhetetlenül szükséges volt, hiszen egyrészt ez a fajta sokszínű szakmai tapasztalat (közművelődés, foglalkoztatás, ifjúságügy, szociális innováció) életszerűen is leképezte a társadalmi realitásokat, az optimális közösségi, társadalmi folyamatok működtetéséhez elengedhetetlenül szükséges társadalmi alrendszerek megjelenítését, másrészt a mentorok közötti együttműködés biztosította a különböző területekben rejlő lehetőségek, erőforrások, információk egymás közötti áramoltatását.

■ Kovács György:

Kiemelném azt a kapcsolatrendszert, amelynek segítségével szerveztük a projekt megvalósítását. A humán szolgáltató intézmények, a Munkaügyi Központ

szakemberei, a civil szervezetek és a projektgazda együttes összehangolt munkája – amely döcögött néha – kellett ahhoz, hogy a fiatalok aktív részesei legyenek a képzésnek.

■ **Angyal Szabolcs:**

A viszonylag rövid idő ellenére hatékony volt a toborzás, a kompetencia-mérés, a kiválasztás. A képzés melletti „kiegészítő” elemek jól hasznosíthatónak bizonyulnak (önkéntesség, civil szféra megismerése). Jó kapcsolat alakult ki az önkormányzatokkal, partner szervezetekkel, intézményekkel, ill. a meglévő kapcsolatok jól hasznosultak.

Elérte a projekt elején kitűzött céljait, mint mentor?

■ **Szalai Melinda:**

Úgy vélem, igen. A projekt kezdetén célként fogalmazzuk meg, hogy az egyéni hátrányok kezelésével a résztvevő fiatalok

munkára kész állapotát megteremtjük, mind a kompetenciafejlesztő képzéseken (tanulástechnikai tréning, álláskeresői technikák, önismereti foglalkozások stb.), mind pedig mentori szolgáltatáson - folyamatos egyéni személyre szabott tanácsadáson, életviteli segítségnyújtáson keresztül. Mentoráltjaimmal úgy gondoltam sikerült igazán jó, bizalomra épülő, együttműködő kapcsolatot kialakítani. Rendszeresen megkerestek kérdéseikkel, esetleges problémáikkal, melyekre együtt kerestük meg az adott fiatal számára legoptimálisabb lehetőségeket. Jó érzéssel töltött el, hogy nem csupán problémáikkal kerestek meg, hanem mindennapi örömeiket, tapasztalásaikat is szívesen megosztották velem. Az együttműködő légkör nagymértékben segítette a közös munkát, motivációjuk növelését, szinten tartását. Rendszeresen találkoztunk csoportosan is mentoráltjaimmal közös tapasztalatcserére, amely megteremtette mind a

visszacsatolások lehetőségét, mind pedig egymás megoldási technikáinak megismerését, felmerülő új módszerek tanulását, megértését, gyakorlását. Számos alkalommal szerveztünk mini csapatépítő, szabadidős programokat is, látogattunk el civil szervezetek által szervezett programokra, illetve miután mentoráltjaim közül hárman is vidéki kistelepülésen élnek, körbejártuk és ismertük meg az adott kistelepülés sajátosságait, ifjúsági – közösségi életét, programjait. Mentoráltjaim minden lehetőségnek nagyon örültek, saját tapasztalásaikon keresztül élhették/érthették meg a közösségi élet/feladatok fontosságát. Nyitottak és befogadóak voltak az új ismeretekre, ötletekre, módszerekre, melyek formálták szemléletmódjukat, bővítették ismeretanyagukat és saját bevallásuk alapján is közösségi aktivitásra ösztönözte őket.

■ Sziklai Zoltán:

Arra előre lehetett számítani, hogy az öt mentorálttal való foglalkozás során lesznek hangsúlyeltolódások, egyes élethelyzetek intenzívebb támogatást, odafigyelést igényelnek, míg a rendezett családi, társadalmi, szociális háttérrel bíró fiatalok esetében a saját maguk által is elérhető lehetőségek felvillantása, alacsony intenzitású megtámogatása szükséges. A problémásabb háttérű fiatalok esetében igen sokáig hordozott, kezeletlen hátrányok, visszamenőleges kivédése, feloldása szükségeltetik, így ez a mentorálás sokszor felülírta, elvonta a figyelmet a többi átlagos élethelyzetű mentorálttal való foglalkozástól. Ezen fiatalok esetében a bennük rejlő hosszabb távon kibontakoztatható motivációkra kevésbé tudtam koncentrálni, hiszen alapesetben az akut problémákkal kellett foglalkozni.

■ **Kovács György:**

Úgy érzem, igen. A projekt kezdetén arra törekedtem, hogy jó együttműködés alakuljon ki közöttünk. Első lépésként az egymás iránti bizalom kialakítását tartottam fontosnak, majd a hallgatók megismerését. Részletesen tájékoztam az életkörülményeiről, a családi háttérrel, „kis és nagy gondjaikról”. Törekedtem arra, hogy mindennapi örömeiket, tapasztalataikat megosszák velem. Úgy gondolom sikerült bizalomra épülő, igazán jó együttműködő kapcsolatot kialakítani. Nagy gondot fordítottam az életviteli problémák feltárására és a problémák megoldására, mert fontosnak tartottam a képzésen való aktív részvételt és a tananyag befogadását. Több alkalommal vettünk részt intézmények látogatásán és sokat beszélünk a közösségi munka örömeiről és buktatóiról. Jó érzés volt, hogy partnerként fogadtak el és bizalommal voltak irántam. Bár ketten nehezebben helyezkedtek el és nem a szakmai területen dolgoznak, most is jó kapcsolatban vagyunk.

■ **Angyal Szabolcs:**

Nagyrészt elértem céljaimat: valamilyeni mentoráltamat egyénileg motiválni, „helyzetbe hozni”, hogy az adott körülményekhez képest is úgy tanuljon, szerezzon tapasztalatot, illetve álljon munkába, hogy hosszabb távon jól hasznosíthassa saját fejlődése, eredményesége érdekében.

Mi volt az, ami segítette Önt mentori munkája végzésében?

■ **Szalai Melinda:**

Az eddigi sokéves közösségi ellátásban, ifjúsági munkában eltöltött idő, megszerzett tapasztalat, kiépített kapcsolatrendszer, hely- és terepismeret. Kiváló szakember ismerősök, az egykori kollégák, akikkel ebben a projektben is együtt dolgozhattam, így már régóta ismerjük egymást – véleményünkkel, javaslataikkal sokat segítettek, hogy minél hatékonyabb, hasznosabb tudást, módszereket biztosíthassunk a fiataloknak, megismertethessük velük az ifjúsági terület minél több szegmensét.

■ **Sziklai Zoltán:**

A szakmai megvalósítók, menedzsment hozzáállása, mely a szakmai szempontok érvényesítésének fontosságában, illetve a szakmai szempontokat felülíró tényezők elhárításában való érdekképviseletben nyilvánult meg. A fiatalok hozzáállása, nyitottsága, őszinte érdeklődésük a mentorok által közvetített élettapasztalatok, életstratégiák befogadására.

■ **Kovács György:**

A sokéves tanításban és közösségi munkában eltöltött idő. Sokat dolgoztam fiatalokkal és az ifjúsági közösségek létrehozása és működtetése területén. A mai napig együtt dolgozom egykori kollégákkal, akikkel régóta ismerjük egymást

és szakmai feladatokról tájékozódva próbálunk új módszereket alkalmazva hatékonyabban, ifjúsági közösségeket segíteni.

■ **Angyal Szabolcs:**

Saját pedagógiai és foglalkoztatási ismereteim, tapasztalataim, illetve a munkatársak többségével való korábbi ismeret-ség jól segítették a mentori munkát.

Véleménye szerint mit adott ez a projekt a fiataloknak illetve az Ön által mentorált fiataloknak?

■ **Szalai Melinda:**

Ha két szóval kéne kifejeznem, azt mondanám: „ugródeszkát” és hidat a munka világába. Tisztában kell lennünk vele, hogy a formalizált, iskolában megszerzett tudás szükséges, de nem feltétlenül elegendő a sikeres munkaerőpiacon történő elhelyezkedéshez. A hozzáértés, kompetencia számos egyéb szubjektív elemet tartalmaz. A programba kerülő fiataljaink nagy részéről elmondható, hogy a projekt kezdetén önmenedzselési képességük igen gyenge és az álláskereső piac, módszerek tekintetében információik meglehetősen hiányosak voltak, mely a projekt végére sokat változott pozitív irányba. Ugródeszkát jelentett, mert a program komplex képzési blokkja, szakmát adott és emellett olyan kompetenciafejlesztő elemeket, tréningeket,

tanácsadásokat tartalmazott, melyek által a fiatalok álláskeresői, önismerteti, kommunikációs, konfliktuskezelési kompetenciái nagy mértékben bővültek, javultak, ezáltal jelentősen megnövekedte esélyeiket, a belépést a munka világába. Mindezt kortársakkal csoportosan, együtt – egymást is motiválva érthették el. Hidat, mert mentorok általi segítő háló mellett, „védett” környezetben próbálhatták ki először gyakorlatban a megszerzett tudást, kompetenciákat, vonhatták le a tapasztalatokat, kérhettek segítséget. Továbbá számos önkéntes lehetőségen keresztül szerezhettek munkatapasztalatot, pontosíthatták vagy éppen változtathatták elképzeléseiken, és találhatták meg a program végére az orientációjuk szerinti legmegfelelőbb munkatípust az ifjúsági közösségi ellátás területén.

■ **Sziklai Zoltán:**

Közösségi élményt, a bennük rejlő adottságok, képességek felszínre hozását, kihangosítását, mely megerősítésre és párosításra került ennek gyakorlati vetületeivel is. A személyiségüknek megfeleltetett igazodási pontot adott a fiataloknak a program, egyfajta perspektívát, hacsak kismértékben is hozzájárult a jövőképük valamilyen szintű formálásához, alakításához, függetlenül attól, hogy az ifjúsági területen, vagy gyerekgondozás területén képzelik el magukat. Egy viszonyítási pontot a kibontakozóban

lévő munkakultúrájukhoz, közösségben való gondolkodásukhoz, működésükhöz.

■ Kovács György:

Ha röviden akarom megfogalmazni ugródeszkát a foglalkoztatás felé. A programba kerülő fiataljaink sok rossz tapasztalatot szereztek eddigi életük során. Érzékelték, hogy a munkához való jutás tele van bonyodalmakkal, valamint azt, hogy milyen fontos a szakmai tudás. Számos hiányossággal rendelkeztek, amit a képzés során ki-kí a tehetsége és a szorgalma segítségével megszerezhetett (szakmai tudás, gyakorlat, álláskeresési módszerek, önmenedzselés, stb.). Mindezt a hiányosságot próbálta a képzés pótolni és szerintem a projekt végére sikerült elmozdítani a hallgatókat pozitív irányba. A program alatt megszerzett tudást gyakorlatban is alkalmazták egy segítő háló segítségével ún. "védett" környezetben, ami biztosította számukra, hogy folyamatosan kérhettek segítséget.

Munkatapasztalatot szereztek, érzékelték a végzett munka értékét. Önkéntesként is dolgozhattak különféle feladatok alkalmával, ezáltal bővült a munkatapasztalatuk. Megtanultak közösségben dolgozni és megtapasztalták, hogy a munkafolyamatokban milyen fontos a fegyelmezetten végzett munka értéke.

■ Angyal Szabolcs:

A maga nehézségeivel és hiányosságai-val is nagyon fontos indítást adott a fiatalok számára – önállósodásukhoz, életkezdésükhöz. A formális és intézményes oktatásban nem megszokott ismeretanyag (kommunikációs tréning, önismeret, csapatépítés, önkéntesség stb.) és a (munka)tapasztalatszerzésre alkalmas helyzetek minden bizonnyal maradandó élményt nyújtottak, személyiségfejlődést eredményeztek.

Ön mit kapott ettől a projektől szakmailag és/vagy emberileg?

■ Szalai Melinda:

Sok-sok szeretet a mentoráltjaimtól és mind emberi, mind szakmai visszaigazolást az alkalmazott módszerekről, technikákról. Megerősítést a hitemben, hogy még ebben a sok esetben nagyobb részt virtuálisan, és elektronikusan működő világban is kiemelten fontos a személyes találkozás, kommunikáció – az ízek, il-
latok, érintések, mimika stb és a csapat-

munka - benne személyesen az EMBER. Megerősített abban is, hogy igenis értékelik a fiatalok, és van igény – sőt talán nagyobb is mint bármikor – mind a korosztályos, mind a generációk közti közösségi programokra, ellátásokra. Nagy örömmel tölt el, hogy látom mennyit fejlődtek mentoráltjaim, mind a megszerzett elméleti tudás szintjén, mind pedig az elsajátított képességek tekintetében. Örülök, hogy nyitottak, toleránsak, befogadók, és munkaviszonyuk mellett is számos helyen-alkalommal végeznek önkéntes munkát, közösségi feladatokat. Értik és érzik a közösségi munka célját, tudják, hogy kulcsfontosságú támogatója az aktív és demokratikus társadalmi részvételnek. Igazán büszke vagyok rájuk és köszönöm, hogy részese lehettem ennek a projektnek.

■ Sziklai Zoltán:

Mind szakmailag, mind emberileg nagyon sokat lehetett meríteni általában a programból is, illetve konkrétan a mentorálási tevékenységből, a fiatalokkal való foglalkozást egyben töltékeztési folyamatként éltem meg. A segítő szakmára jellemző tapasztalatok – bizalmi

kapcsolatra épülő, mindenfajta hierarchiát kizáró egyenlőségi viszonyrendszer, elvárások kialakítása – begyűjtése jelentősen hozzájárultak a hasonló területen végzett munkám minőségéhez, illetve erősen árnyalták saját szakmai képességeim korlátaiból fakadó hiátusok kompenzálására való törekvésemet.

■ Kovács György:

Sok-sok tapasztalatot szereztem a mai fiatalok életviteléről, gondolkodásáról. Nagyon fontosnak tartom a személyes kapcsolatok ápolását, mert ezek azok az alkalmak, ahol a partnerség az elsődleges. A hallgatók részéről éreztem, hogy sok esetben „atyai gondoskodásként” fogják fel az általam elmondottakat, ami meggyőzött engem arról, hogy be is tartják a megbeszélteket. Mindenki érezte a képzés során, hogy akik a programban értük dolgozott, segíteni akar, hogy életük hosszú távon legyen sikeres, amit Ők a becsületes jól végzett munkával tudják meghálálni.

■ Angyal Szabolcs:

Jó érzés (néhol kihívás) volt próbára tenni pedagógiai, foglalkoztatási ismereteimet, tapasztalataimat önkéntesként.

A projektbe bevont fiatalok:

Ánfort Tünde Virág, Arany Alexandra, Balha Melinda, Balogh Klaudia, Fekete Tünde, Jankovics Noémi, Kiss Tímea, Lencse Krisztina, Loránt Katalin Brigitta, Nagy Katalin, Németh Boglárka, Németh Réka, Simon Nikolett Karolin, Siposs Anita Georgina, Sörös Krisztina, Tóth Anikó, Vankó Gabriella, Vörös Mónika, Zólyomi Kitti, Zsohár Ágnes

Ezúton szeretnénk megköszönni a Fejér Megyei Kormányhivatal Munkaügyi Központja, a Székesfehérvári Járási Hivatal Járási Munkaügyi Kirendeltsége munkatársainak, szakmai és civil partnereinknek a projekt sikeres megvalósulásához nyújtott pozitív hozzáállását, együttműködését és segítségét!

SZITI SZOCIÁLIS
EGYESÜLET

A kiadvány a
„Fiatalok Fehérvárért – Pályakezdő munkanélküliek
bevonása közösségi feladatok ellátásába” című,
TÁMOP-1.4.1.-11/1-2012-0032
számú pályázat keretében valósult meg.

A pályázatot megvalósító szervezet:

Az Echo Nonprofit Network tagjaként működő
Sziti Szociális Egyesület
(8000 Székesfehérvár, Fürdő sor 3.)

A pályázat együttműködő partnerei:

Székesfehérvár Megyei Jogú Város
Önkormányzata

Fejér Megyei Kormányhivatal
Munkaügyi Központja

A kiadvány tartalma
nem feltétlenül tükrözi az Európai Unió
hivatalos álláspontját.

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség
www.ujszechenyiterv.gov.hu
06 40 638 638

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai
Szociális Alap társfinanszírozásával valósul meg.